

Stemninger, vil jeg indrømme det ærede Medlem, at man ikke skal tage Hensyn til pieblifikke Stemninger, som man anser for uheldige, men søge at bekæmpe dem, forsaavidt de ikke ere rigtige. Dette gjøre vi, og det gjør Flertallet. Seg giver det ærede Medlem Ret i, at han har Lon til at agitere; det ærede Medlem er selv reisende Agitator, og jeg priser ham derfor, jeg tror, det er hans alvorlige Overbevisning, han kæmper for; men paa den anden Side maag det ærede Medlem heller ikke benegte, at vi kæmpe for vor Overbevisning, og at vi søge at bringe ud i Befolkningen den Udvikling, som vi tro er bedst for vort Fædrelands Belfærd og Lykke. Dette er vor Pligt og vor Ret, og det ærede Medlem maa finde sig i, at vi ogsaa agitere for det, vi anse som det Bedste for vort Fædreland. Saavel personlig som politisk taget er jeg det ærede Medlem saa venlig stundet, at han skal være mig velkommen, om han kommer til min Valgkreds, men jeg haaber da, at det ærede Medlem fra Husby ogsaa vil modtage mig med samme Bevillie. Det ærede Medlem kom dernæst ind paa en gammel bekendt Historie, som jeg ikke ønskede dragen frem; men han fremdrog den ligeoverfor et æret Medlem, som ikke er tilstede. Han bad os ikke glemme, hvem der i sin Tid forkastede Indkomstskatten. Det veed jeg vel; jeg var med dertil, men jeg veed ogsaa, hvad der var de medvirkende Aarsager dertil, og jeg troede, det ærede Medlem ogsaa vidste det. Seg er ikke saa forelsket i Indkomstskatten, at jeg tager den, fordi den hedder Indkomstskat, men jeg tager den, naar den er fornøden til extraordinære Foranstaltninger eller for at faae Nedsættelse i andre værre Skatter. Det ærede Medlem har tildels givet den høitærede Finansminister Ret i, at vi have gjort betydelige Fremskridt med Hensyn til hele den finansielle Tilstand; men det beviser jo allerbedst, at Indkomstskatten ikke den Gang var nødvendig (Modsigelse.). Ja, men vi have jo dog havt Fremgang i Formuen, hvad det ærede Medlem selv har vedkjendt sig; Statsbankerne ere jo byggede uden denne Indkomstskat, og uden den have vi havt denne glædelige Fremgang i finansiell Henseende. Dette har den høitærede Finansminister selv sagt, og han har altsaa selv givet Attest for, at Skatten ikke behøvedes den Gang. Naar derimod Indkomstskatten stod i Forbindelse med Nedsættelse i Afgifter, have vi da kunnet gjenneføre den? Det ærede Medlem har sagt, at vi godt kunde have faaet en Lødreform gjenneført, naar vi ikke havde vist en systematisk Opposition derimod. Seg gab vide, om en Lødreform ikke, hvis Regje-

ringen f. Ex. ifjor med Moor, Kraft og Energi havde søgt at medvirke til dens Gjenneførelse, da kunde have været gjenneført og ogsaa i det andet Thing; thi Regjeringen har jo konstitutionelle Midler imod det andet Thing ligesaa vel som ind os; men hvorledes det andet Thing vilde have stillet sig dertil, veed jeg naturligvis ikke. Det ærede Medlem har dernæst ogsaa en eiendommelig Opfattelse med Hensyn til Lødsafgifterne og om, hvorledes navnlig den arbeidende Klasse er stillet til dem. Han mente nu ikke, at de hvilede saa haardt paa den arbeidende Klasse. Seg hører ikke til dem, som pusle store Lødbnedfattelser, og jeg ser heller ikke vore Lødbletter i et saa meget grelt Lys; men de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem, synes mig dog noget vel frive. Det ærede Medlem forfalte os navnlig om, hvad den fattige Befolkning ikke behøvede og helst burde, ja endog kunde undvære. Seg vil bede det ærede Medlem om at tænke mere over, hvad han udtalte, og se, om det vil holde Stik. Det ærede Medlem mente vist, at den fattige Befolkning blot spiste Brød og Kjød — men Salt skal der jo til Kjødet, naar det skal gjenmes længe. Den spiser altsaa først Kjød og Brød og Smør uden Salt (Modsigelse.). Da disse Paastande ere fremsatte med saa stor Suffisance, saa vil jeg bede om at maatte udtale ogsaa min Opfattelse. Det var altsaa Kjød og Brød og usaltet Smør. Det ærede Medlem tænkte vist blot paa, hvad der hører til for at leve, men til at leve hører ogsaa i vore nordlige Lande, at man maa have Noget udenom Legemet; man maa have Frakke og Bøger, men det ærede Medlem veed godt, at der hviler en Løb af 2 Mk. pr. Mær paa grovt Klædd. Den fattige Mand skulde ogsaa gjerne have en Skjorte paa, ikke sandt? Men der er Løb paa Løbet dertil. Han skal ogsaa have Fodtøj, og derpaa er det ogsaa Løb. Det ærede Medlem mener maaste, at den Slags Folk kunne gaa i Læsser, men dem er det ogsaa Løb paa; nemlig 0,15 pr. Pund. Seg tror, det vilde se underlig ud i Kjøbstæderne, og at det vilde blive en sørgelig Skuffelse, om man vilde træffe Noget, som ikke turde bruge toldpligtige Varer. Det ærede Medlem vil maaste sige, at de Bedkommende kunde bruge indenlands producerede Gjenstande; men jeg tror dog, det vilde blive temmelig dyrt, dersom der ikke blev Noget indført. Seg veed nok, at Folk i Husby — jeg har ogsaa været der — ere flittige Folk, som producere Alenvarer o. s. v., men vil man blot bruge hjemmeproducerede Varer, vil det blive for dyrt. Det gaar ikke an, og det vilde navnlig